

پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

امضای توافقنامه تقسیم قدرت بیدون بازنده بین کاندیدان
ریاست جمهوری دولت اسلامی افغانستان در انتخابات دوره
دوم ریاست جمهور بین غنی «احمدزی» و عبد الله «عبدالله»
بجز از بازنده گی رای دهندگان دیگر مفهومی ندارد

امروز مورخ بیست و یکم برج سپتمبر سال (2014) برسیل عادت به سایت های
(information clearing house) و (Antiwar) و (Counterpunch) و (جرمن
انلاین) و (common Dreams) و روزنامه های واشنگتن پست و نیویارک نظر انداختم
وبه ارتباط موضوع جنجالی و پرتنش انتخابات دور دوم ریاست جمهوری افغانستان
مطالبی چندی را که زینت بخش سرمقاله های رسانه ها گردیده بود مورد مطالعه قرار
دادم و نکات برجسته ای این مقاله ها را که به تشریح و دورنمای حکومت وحدت ملی
پرداخته اند یکی بعد از دیگری را دقیقاً بررسی نموده و اینک آنچه که از مطالعه و بررسی
آن مقاله ها معلوم می شود را دریا فتم می خواهم باشما خواننده گان عزیزم این معلومات
هارا در میان گذارم تا باشد که به اوقیانوس معلومات شما چند قطره ای دیگر اضافه نمایم.
در سایت ضد جنگ «Antiwar.com» چنین میخوانیم: معامله تقسیم قدرت مسایا نه
بین دوکاندید ریاست جمهوری و یا اکنون بین اشرف غنی «احمدزی» رئیس جمهور
دولت اسلامی افغانستان و آقای عبدالله «عبدالله» رئیس اجرایی حکومت وحدت ملی
خود باعث آن شد که رای مردم افغانستان نادیده گرفته شود و به آن هیچ اهمیت داده نشود
یعنی حکومت وحدت ملی بیدون اراده و خواست رای دهنده گان و مندرجات قانون
اساسی افغانستان و از جانب دیگر دو حالت و دو طرز تفکر باهم متضاد را در قدرت مشابه
ویکسان جاگزین کردن چه پیامدی دربر خواهد داشت؟ این دوکاندید حتی حاضر نشدند
تا بپذیرند که کمیسیون مستقل انتخابات نتایج دور دوم انتخابات را با تفکیک رای اصلی
و رای غلط و تخلفاتی که از هر دو طرف صورت گرفته بود رسماً اعلام نماید که این
خود انصراف هر دوکاندید از وقع و حرمت گذاشتن به رای و اراده مردم افغانستان چیزی
دیگر نمیتواند باشد. در جای از این سایت میخوانیم که عبدالله عبدالله حتی بار بار تاکید
ورزید تا به هیچ صورت نتایج انتخابات رسماً اعلان نگردد یعنی آنکسی که در طول
دوماه بالای رقیب خود اتهام وارد می نمود که در انتخابات تخلف نموده و رای مردم را
از راه تخلف و جعل از آن خود ساخته است، پس در این صورت کی را میتوان مسول

پنداشت که به رای مردم وقع نگذاشته و یا اینکه اراده مردم را بی اهمیت جلوه داده او عبدالله عبدالله و یا کسی دیگری؟ پس در اینصورت هیچ یک از این دونامزاد ریاست جمهوری در انتخابات بازنده نبوده بلکه برنده اصلی این انتخابات طولانی و پرتنش ناتو «NATO» است که راه را برای امضای سریع یک معامله بخاطر ادامه اشغال کشور توسط نیروهای نظامی اش هموار ساخت بهر صورت برای مردم افغانستان و برای تمام آنها که در این انتخابات با قبول زحمات و همه مشکلات حاضر شدند که رای خود را در صندوق های انتخابات برای کا ندید دلخواه خویش بریزند تعجب اوروشگفت انگیز اینست که ایالات متحده امریکا باچه پرروی و سبکسرانه این انتخابات را انتخابات موفقیت آمیز و شفاف تعریف می نماید ، بیخبر از آنکه با صرف میلیونها دالر به رای و اراده مردم نه تنها که حرمت نگذاشت بلکه اراده مردم را به تمسخر و افتضاح ببست ، بلی این ایالات متحده امریکاست که برای تامین منافع خود یک ملت را تحقیر می نماید و حامیان خود را به نحوه از آنها بقدرت میرساند چنانچه این عملکرد ایالات متحده را میتوان در عراق ، لیبیا و افغانستان و کشورهای دیگر با چشم با مشاهده نمود .

امروز همه میدانند که ارتباط جمعی و رسانه های خبری معتبر دنیا بخصوص واشنگتن پوست ، نیویارک تایمز ، سی ان ان و ده ها رسانه های دیگر در تحت نظر روشنفکران خرید شده و مطیع سرمایه داران و دولت ایالات متحده امریکا به نشرات شان می پردازند ولی با آنهم گاه گاهی نمیتوانند حقایق برملا شده را از نظر همه گان پنهان و یا کتمان نمایند ، لذا بادر نظر داشت همین استدلال میتوان موضوعات مربوط به انتخابات افغانستان را که در شماره های اخیر واشنگتن پست و نیویارک تایمز به نشر رسیده در اینجا بعضی نکات برجسته ای آنرا نقل قول نمایم :

واشنگتن پُست با عنوان درشت مینوسید : رقبای ریاست جمهوری افغانستان سرانجام بعد از تنش و نزاع طولانی مبارزات انتخاباتی و رای و رای دهی به ایجاد یک حکومت وحدت ملی باهم معامله و توافق نمودند .

در تحت این عنوان چنین میخوانیم : در انتخابات کثیف و ملوث به تخلف که توسط حامیان هر دو کاندید رقیب صورت گرفته بود سرانجام هر دو نامزاد رقیب امروز یکشنبه مورخ (2014-9-21) بعد از دوماه تنش و نزاع بینهم به معامله و جور آمد پرداختند و آن اینکه سند توافقنامه تقسیم قدرت باهم مساوی و برابر را در حضور داشت حامد کرزی ، نماینده ملل متحد و سفیر ایالات متحده امریکادر کابل توشیح کردند که به مبنای این سند در شکل حکومت بنام وحدت ملی و جا بجا سازی کد رها باهم مساویا نه تشریک مساعی خواهند نمود. در جای دیگر این مقاله به نشر رسیده در واشنگتن پُست میخوانیم و آن اینکه چسان باید نتایج این انتخابات پرتنش ، انتخاباتی که از طرف حامیان عبدالله عبدالله بارها بارها انتخابات پراز تخلف نامیده میشد اعلان گردد ، حامیان عبدالله عبدالله اصرار می ورزیدند

که نتایج این انتخابات نباید اعلان گردد و اگر احیاناً تصمیم بر آن باشد که نتایج انتخابات به آگاهی مردم رسانیده شود در آن صورت باید فیصدی رای عبدالله با تفاوت ناچیز از فیصدی رای اشرف غنی احمدزی اعلان گردد ، پس چسان میتوان باور کرد که این حکومت وحدت ملی خواهد توانست بر زخمهای مردم افغانستان مرهم گذارد .

بهر صورت این انتخابات تنها آن حکومت را به ارمغان آورد که بتواند اهداف ایالات متحده امریکا را در منطقه یاری رساند و به تحقق آن شرایط را مساعد سازد ، نه آنکه مشکلات و پرابلمهای مردم افغانستان را حل و فصل سازد .

آگاهان سیاسی این حکومت وحدت ملی را که محصول فعالیت ها و مبارزات تلخ دور قیب که از نظر باورها و اعتقادات و نظریات باهم یکسان نیستند به نظر شک و تردید مینگرند و چنین پیشگویی می نمایند که این حکومت وحدت ملی با دو طرز تفکر متضاد و داشتن قدرت یکسان نخواهد توانست امیدها مردم را برآورده سازد ، چنانچه سید جعفر مهدی یکی از حامیان داکتر اشرف غنی چنین افاده مینماید که این حکومت وحدت ملی به آن دواى مسکن می ماند که درد را برای مدتی تسکین میدهد ولی عامل درد را از بین نمی برد بلکه بعداً همراه با جمع از مشکلات خواهد بود و یا اینکه آقای محمد امین فرهنگ سابق وزیر اقتصاد و تجارت در کابینه حامد کرزی به ارتباط « غنی احمدزی » و آقای عبدالله عبدالله چنین اظهار نظر می نماید که اینها : { داکتر غنی احمدزی شخص تند مزاج و زورگوی و داکتر عبدالله عبدالله یک شخص متمرّد و کله شیخ } چسان خواهند توانست چرخ ماشین این حکومت وحدت ملی را بحرکت درآورند ترس در اینجا است که قبل از بحرکت درآوردن این ماشین باهم در نزاع نیفتند و دولت را بشمول اردو بدو بخش متضاد و مخاف همدیگر تقسیم نه نمایند .

در ضمن یکی دیگر از چهره های شنا سنا و آگاه امور سیاسی آقای حمید مبارز در یک صحبت خبری اش به ارتباط این حکومت وحدت ملی چنین میگوید : مردم افغانستان تنها به آن خاطر با قبول زحمت رای خود را به صندوق های انتخاب با تی ریختند که یکی از این دو کاندید به حیث رئیس جمهور آینده افغانستان انتخاب گردد نه به این منظور که اینها کشور و دولت را با تقسیم قدرت بدو بخش تقسیم نمایند .

در جای دیگر از این مقاله آمده است که در این انتخابات نه تنها از هر دو طرف تخلف صورت گرفته است بلکه رای مردم دزدیده شده است .

با در نظر داشت تذکرات فوق این قلم خود را مکلف میدانم تا به یادآوری برخی از واقعیات ها در رابطه با این انتخابات بصورت موجز داشته هایم را در میان گذارم :

هموطن عزیز: اگر یکبار به تاریخ چند دهه گذشته میهن عزیز با نظر بیطرفانه و منصفانه بنگری در خواهی یافت که هست و بود این کشور را کی ها و با حمایت کدام کشورها با تراج بردند و یا اینها که امروز سنگ میهن دوستی را بر سر و کله میزنند ، آنها نیستند که شهر کابل را بشکل اخص و کل کشور را بصورت عام به مخروبه مبدل ساختند

، اینها همان های نیستند که ثروت و دارای های مردم و بیت المال را بغارت بردند و دربانک ها جهان برای نواده های خود به ذخیره گذاشتند ، ایا اینها همان های نیستند که در بدل مبالغ هنگفت دالر برای زمامداران قصر سفید و نظامیان پنتاگون ایالات متحده امریکا مجوز بمباردمان طیارات نوع (B52) و بمب گذاری های نوع کلستر و خوشییی را دادند بلی همین ها اند که حالا دعوای رهبری و پیشوایی را می نمایند و هر کدام شان شان به شانه بیدون رعایت خوردی و کلانی بیدون تفاوت بینش و دانش جوره جوره میروند و از ولی نعمت خود (ایالات متحده امریکا) اطاعت بعمل می آورند ، این همان امریکا و همان نماینده سرمایه انحصاری است که کشور ما را توسط مشت اجیر و نابکار به مخروبه مبدل ساخته و همین اکنون نیز همان ها را براریکه قدرت در تحت نام به اصطلاح دموکراسی و منکر از دموکراسی با انتخابات جعلی می نشانند .

هموطن عزیز بیاد داشته باشی که ایالات متحده امریکا در طول تاریخ هیچگاه به آبادی و عمران هیچ کشوری در دنیا اقدام نوزیده است اگر برای یک لحظه جرمنی را در نظر گیریم که توسط طرح مارشال اعمار گردید آن فقط و فقط بخاطر بدوران انداختن دالر امریکایی در بازار بین المللی بود که امروز با داشتن همین امتیاز ، امریکا میتواند کشورهای نا فرمان را در تحت تعذیرات اقتصادی اش در آورد . عراق و لیبیا و سومالیا و کشورهای عربی بشمول افغانستان را میتوان بشکل نمونه یاد کرد که ایالات متحده امریکا این کشور ها را به مخروبه مبدل ساخت و مشت اقلیت و بی خصلت ترین اشخاص راهمه جانبه کمک و مساعدت کرد تا به نیابت اش و برای تامین منافع ایالات متحده بجنگد ، ایا این امریکا و پاکستان نبود که تمام جانی ها را در تحت نظر و رهبری بن لادن برای تخریب کشور ما بسیج کرد نباید ارزو داشت که عبدالله ویا اشرف غنی خواهد توانستند مردم رنج دیده ما را از مصیبت های که خود عامل همچو مصیبت ها میباشند نجات داد ، ایا با تقرر و گماشتن همین گرگ های باران زده که بیت المال را بغارت بردند خواهد توانست جا معه افغانی را به قله های موفقیت برساند ؟؟؟؟ اینده کاملاً روشن است و آن اینکه ایالات متحده امریکا در اینجا برای تامین منافع خود حضور خواهد داشت و به کمک متحد دیرینه اش پاکستان و به راهنمایی های بهی خواهانه انگلیس بر منطقه تسلط اش را جاری خواهد داشت و در پرتو شعار های میان تهی مثل دموکراسی ، آزادی و گماشتگان خود را یکی بعد از دیگری به قدرت خواهد رساند و ابداً به ارزوی آبادانی کشور مان افغانستان نخواهد بود .

با تقدیم احترامات صمیمانه .